

Ascultă planeta

Eugenia Calancea

Admir mult planeta noastră din a mea vedere,
Cu timpul ei de ploaie, vânturi și ninsoare,
Un univers ce-ascultă duioase ofuri și suspine,
Ce-au moștenit odată petreceri și ispite.
Un tremur lin e pământul abia călcat,
Atingerea sfioasă a ierbii cu-n val de romanite,
De rochia unei fete cu gândul parfumat
Și luna strălucește cu razele-n șuvițe.
Apare soarele ce pielii noastre aduce mângâieri,
O notă de lumină ce strânge-n al nostru cânt,
Cu mări înpumate, nisipuri calde din înșorite veri,
Toate le-am pus pe portativul ce-l am în gând.
Se-aprinde focul și-o pală de vânt aduce scânteii,
Iar apa mării aduce scoicile cu perle,
Vise urâte cu incendii de vegetație apar dacă vrei,
Dar mai bine, plutind în noapte s-ascuți un glas de mierle.